

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/165/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213206338
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6213206338.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi S. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. A. X, XXX XX Q. O., t. č. neznámeho pobytu, zastúpeného opatrovníčkou B. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 1 513,34 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/206/2014 - 132 zo dňa 10. 03. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu je p r í p u s t n ý.

odôvodnenie:

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 10. 03. 2015 na základe námietky navrhovateľa rozhodol, že pripúšťa vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 (ďalej aj „združenie“) ako vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že združenie, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, okresnému súdu doručilo dňa 08. 08. 2013 oznámenie o jeho vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Odporca (spotrebiteľ) nevyjadril nesúhlas s jeho vstupom do konania, preto boli splnené podmienky podľa ustanovenia § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). K námietke navrhovateľa týkajúcej sa zmeny právnej úpravy vedľajšieho účastníctva uviedol, že túto nemožno aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka pred 01. 01. 2015.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Poukázal na to, že ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. jednoznačne vyžaduje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia združenia o vstupe do konania. Absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, pretože takúto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie O.s.p. Podľa jeho názoru, združenie súhlas odporcu nepredložilo, preto nespĺnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v konaní. V tejto súvislosti poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 353/2014 Z. z., ktorým došlo s účinnosťou od 01. 01. 2015 k zmene podmienok stanovených Občianskym súdnym poriadkom pre vznik vedľajšieho účastníctva. Poukázal ďalej na to, že ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení a je platné odo dňa účinnosti, teda sa vzťahuje aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01. 01. 2015. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva je podľa jeho názoru úplne irelevantné, kedy

združenie vstúpilo do konania, pretože rozhodujúci je stav v čase jeho rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. Zároveň poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na to, že súd nepostupoval správne, keď pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania napriek absencii súhlasu ním podporovaného účastníka, čím rozhodol v rozpore s ustanovením Občianskeho súdneho poriadku a s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vstup združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu neprípúšťa.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Uviedol, že vstúpil do konania legitímne z vlastného podnetu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcu (spotrebiteľa). Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o jeho vstupe do konania. Vstup združenia ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. priamo predpokladá, v súvislosti s čím poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo 27/2012 zo dňa 27. 08. 2012. Neporušil žiadne ustanovenie platnej právnej normy a žiadne ustanovenia nebránia jeho vstupu do konania za účelom naplnenia predmetu jeho činnosti. Ďalej zdôraznil, že vstúpil do konania na podporu žalovaného spotrebiteľa ešte v čase, keď novelizované ustanovenie O.s.p. vyžadujúce súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho podporu nebolo účinné. Ku dňu 31. 12. 2014 Občiansky súdny poriadok nevyžadoval udelenie výslovného súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho podporu. Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania zakotvené právnou úpravou účinnou odo dňa 01. 01. 2015 nemožno aplikovať na tie prípady, keď vedľajší účastník vstúpil do konania pred účinnosťou tohto ustanovenia. V opačnom prípade by sa jednalo o pravú retroaktivitu. Pravá retroaktivita je neprípustná, resp. prípustná len za výnimočných okolností. Zo žiadneho ustanovenia procesného kódexu nebolo možné vyvodiť záver, aby pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania sa vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak vstúpil do konania z vlastného podnetu. Takýto záver dokonca nebolo možné prijať ani z výkladu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013. Podľa jeho názoru, ak súd poučí hlavných účastníkov, že do konania vstúpil vedľajší účastník a majú právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom, za takýto nesúhlas nemožno považovať skutočnosť, že účastník sa v súdom určenej lehote k vstupu vedľajšieho účastníka nevyjadrí. Ďalej poukázal na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov a podrobne rozobral inštitút vedľajšieho účastníka upravený v § 93 O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu potvrdil.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Je však potrebné uviesť, že ide len o zmenu formulácie výroku uznesenia okresného súdu a z hľadiska obsahu ide o potvrdenie názoru okresného súdu, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu nastali a jeho vstup do konania je prípustný (formuláciu výroku bolo potrebné zmeniť z dôvodu, že znenie výroku o „pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania“ evokuje, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú až právoplatným rozhodnutím súdu ako je to napríklad v prípade rozhodnutia podľa § 92 ods. 1 O.s.p. o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania, účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania však nastávajú už samotným doručením oznámenia o vstupe súdu, a preto podľa názoru odvolacieho súdu obsahu rozhodnutia lepšie zodpovedá znenie výroku o tom, že vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove do konania ako vedľajšieho účastníka je prípustný.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania doručeným dňa 22. 07. 2013 sa navrhovateľ ako právny nástupca pôvodného veriteľa voči odporcovi domáha zaplatenia dlžnej sumy s príslušenstvom. Dňa 08. 08. 2013 bolo okresnému súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, ktorým oznámil, že vstupuje do konania na stranu odporcu. Okresný súd vyzval navrhovateľa aj odporcu (opatrovníčku odporcu) na vyjadrenie k vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Navrhovateľ namietal účasť vedľajšieho účastníka na strane odporcu v podaní doručenom okresnému súdu dňa 05. 03. 2015, pričom hlavným argumentom bolo, že občianske združenie nepredložilo súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať. Navrhovateľ ďalej poukazoval na súvisiacu rozhodovaciu činnosť a na zmenu v právnej úprave vedľajšieho účastníctva účinnú od 01. 01. 2015. Okresný súd následne rozhodol odvolaním napadnutým uznesením tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania pripúšťa.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov), a to zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2008 uzavretej medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom. Uvedenú zmluvu uzavrel odporca v pozícii spotrebiteľa. Vedľajším účastníkom na strane odporcu je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ svoj návrh na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v prejednávanej veci odôvodnil absenciou súhlasu hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní vystupovať a zmenou právnej úpravy vedľajšieho účastníctva.

Z vyššie uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zák. č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. Pre účinný vstup vedľajšieho účastníka (právnickej osoby založenej alebo zriadenej na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu) z vlastného podnetu do konania po 01. 01. 2015, musí právnická osoba doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným dátumom. Preto námietky navrhovateľa v súvislosti s uvedenou zmenou právnej úpravy nie sú dôvodné. Občiansky súdny poriadok je procesnoprávnou normou a súd v konaní postupuje podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré je účinné v čase jeho konania a rozhodovania, pokiaľ prechodné a záverečné ustanovenia neupravuje niečo iné. V predmetnom prípade boli zmenené podmienky pre vstup právnických osôb zriadených alebo založených na ochranu práv spotrebiteľa podľa osobitných predpisov ako vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu - spotrebiteľa s účinnosťou odo dňa 01. 01. 2015, čo znamená, že vstupy týchto vedľajších účastníkov realizované po 01. 01. 2015 bude konajúci súd posudzovať podľa ustanovenia § 93 O.s.p. v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2015. Túto novú právnu úpravu však nie je možné aplikovať spätne na vstup vedľajšieho účastníka realizovaný v čase, keď procesnoprávna norma stanovovala iné podmienky, ktoré boli vyhodnotené ako splnené a so splnením ktorých bol spájaný účinok v podobe účinného vstupu tohto „druhu“ vedľajšieho účastníka do konania. Konajúci súd teda splnenie podmienok pre vstup vedľajšieho účastníka na stranu odporcu - spotrebiteľa vyhodnocoval do 01. 01. 2015 (podľa platnej právnej úpravy pred zmenou uskutočnenou zákonom č. 353/2014 Z. z.) a takto realizovanému vstupu potom priznal aj príslušné účinky. Je v rozpore s požiadavkou právnej istoty, aby v súčasnej dobe, po zmene právnej úpravy, konajúci súd vyžadoval splnenie podmienok, ktoré v čase vykonania relevantných úkonov pre vstup občianskeho združenia s predmetom činnosti ochrany práv spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka na stranu odporcu - spotrebiteľa neboli súčasťou platnej a účinnej právnej úpravy.

Odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď sa o námietke proti vstupu vedľajšieho účastníka rozhoduje po 01. 01. 2015, nie je možné postupovať tak, aby sa splnenie podmienok pre účinný vstup vedľajšieho účastníka posudzovalo podľa podmienok, ktoré boli zákonodarcom zavedené neskôr.

Pokiaľ navrhovateľ poukazyval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 (prijatého v čase právnej úpravy vedľajšieho účastníctva platnej a účinnej do 01. 01. 2015) odvolací súd považuje k jeho interpretácii za potrebné uviesť a zdôrazniť predovšetkým skutkové okolnosti, za ktorých bolo predmetné rozhodnutie prijaté. Uvedeným rozhodnutím najvyššieho súdu bolo v dovolacom konaní zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho, ktorým odmietol odvolanie podané vedľajším účastníkom a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. V danom prípade oznámilo občianske združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa vstup do konania ako vedľajší účastník. Po oboznámení sa so vstupom vedľajšieho účastníka súdom navrhovateľ namietol prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania a prvostupňový súd konal ďalej bez toho, aby o tejto námietke rozhodol. Prvostupňový súd taktiež vyzýval aj odporcu na vyjadrenie, či so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasí s tým, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa mať za to, že so vstupom súhlasí. K takémuto postupu najvyšší súd uviedol, že „súd prvého stupňa chcel zrejme postupovať podľa § 101 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Súd prvého stupňa si ale pri tom dostatočne neuvedomil, že jeho výzva adresovaná účastníkom konania sa netýka "postupu a vedenia konania", a že z tohto dôvodu sa nemôže uplatniť domnienka v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. Výzva súdu podľa tohto ustanovenia neprichádza totiž do úvahy vtedy, keď má viesť k vyriešeniu otázky procesného postavenia subjektov zúčastňujúcich sa konania. Postup súdu prvého stupňa, ktorý nezodpovedal uvedenému ustanoveniu, mal v danej veci za následok, že ZDRUŽENIE bolo súdmi považované za vedľajšieho účastníka bez toho, aby bolo (právne účinným spôsobom) zisťované a zistené stanovisko odporcu k vstupu ZDRUŽENIA do konania.“

Prvostupňový súd následne rozhodol o uplatňovanom nároku rozsudkom a proti výroku, ktorým bolo rozhodnuté o zmluvnej pokute, podal odvolanie vedľajší účastník. Toto odvolanie bolo odvolacím súdom odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou s argumentáciou, že vedľajší účastník môže podať odvolanie podľa § 201 O.s.p. len v tom prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a vedľajším účastníkom, čo v danom prípade nie je dané. Proti uvedenému rozhodnutiu podalo dovolanie občianske združenie v pozícii vedľajšieho účastníka. Podľa názoru dovolacieho súdu v tomto prípade odvolací súd odvolanie odmietol z dôvodu, ktorý jednoznačne neprichádzal do úvahy a postupom odvolacieho súdu bola vedľajšiemu účastníkovi odhátá možnosť konať pred súdom. Podstatným pritom bolo, že súdy oboch stupňov vo veci konali a rozhodovali bez toho, aby bolo právne účinným spôsobom zisťované a zistené stanovisko odporcu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

V súvislosti so vstupom vedľajšieho účastníka do konania najvyšší súd ďalej vo svojom rozhodnutí uviedol, že „vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania. Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietat neprípustnosť tohto vstupu.“

Vo vzťahu k predchádzajúcej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu je v odôvodnení rozhodnutia uvedené, že „uvedený výklad dovolacieho súdu sa neprieči doterajšej rozhodovacej praxi najvyššieho súdu (viď napríklad jeho rozhodnutia vo veciach sp. zn. 3 Cdo 319/2009 alebo 5 Cdo 201/2004), ani konštantnej judikatúre (R 57/2009) spočívajúcej na právnom závere, že vedľajší účastník nadobúda svoje procesné postavenie aj bez rozhodnutia súdu - už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania a že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Výklad, ktorý v preskúmvanej veci podáva

dovolací súd, iba: 1. pripomína, že súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom (viď tiež ďalej) upovedomiť o procesnom úkone fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá prejavila vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník, 2. zdôrazňuje, že súd musí mať za každých okolností jasno v otázke, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník (vstupujúci do konania z vlastnej iniciatívy) v konaní podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či účastník neprejavil nesúhlas s vedľajším účastníctvom, 3. dodáva, že súd musí vždy zákonu zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný (resp. neprípustnosť namietajúci) procesný úkon účastníka konania.“

Z právnych názorov vyslovených najvyšším súdom v predmetnom rozhodnutí podľa názoru odvolacieho súdu je nosným ten, ktorým najvyšší súd konštatoval, že „skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priechil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený.“ Z kontextu celého uvedeného rozhodnutia nemožno dôjsť k záveru, že v prípade, že sa hlavný účastník, na podporu ktorého vedľajší účastník do konania vstupuje, k vstupu nevyjadrí - výslovne s ním nevyjadrí súhlas, súd musí rozhodnúť o neprípustnosti vstupu takéhoto vedľajšieho účastníka do konania. Je však potrebné upozorniť, že takýto záver je použiteľný pre vstup vedľajšieho účastníka (právnickej osoby zriadenej alebo založenej na ochranu práv spotrebiteľa podľa osobitných predpisov), ku ktorému došlo do 01. 01. 2015.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu podľa §220 O.s.p. zmenil s tým, že ide len o zmenu formulácie výroku rozhodnutia, čo bolo vysvetlené v prechádzajúcich častiach tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.